

Историята на плодовете.

Човѣкъ е захваналъ да се ползува отъ плодовете на овошнитѣ растения още отъ най старо врѣме.

Първиятъ плодъ, отъ който е захваналъ да се ползува човѣкъ, билъ ябълката. Остатъци отъ дървото на ябълката се срѣщатъ въ дървенитѣ сгради на старитѣ народи. Ябълката е била любимия плодъ на древнитѣ народи; старитѣ римляни сж имали около 20 вида ябълки. Нѣкои отъ тия ябълки носѣли името на тия патрици, които сж ги развъждали. Старитѣ народи сж считали за ябълка и дюлята, която растла въ градината Есперидъ. Тоя плодъ се ползувалъ съ голѣма почитъ и въ Гърция.

Слѣдъ ябълката въ употрѣбение е била въведена крушата, остатъци отъ дървото на която се срѣщатъ така сжщо въ дървенитѣ сгради на старитѣ народи.

Прѣвъ пжтъ за крушата се споменува въ Одисеята. Послѣ тя се срѣща у римлянитѣ, които—споредъ Плиния—сж различавали 38 вида, но тия видове трѣбва да сж били много лоши, понеже той казва, че тоя плодъ могли да ядатъ само хора съ много здравъ стомахъ.

Кокички отъ вишнитѣ се срѣщатъ само въ заселищата на хората отъ бронзовия периодъ, което показва, че човѣкътъ се е запозналъ съ тия плодове много по-късно, отколкото съ ябълката и крушата. Съ културата на вишнията сж се занимавали въ Гърция, а въ Римъ сж били извѣстни 8 вида вишни отъ които единъ видъ се е наричалъ Плиниевъ, понеже билъ прѣнесенъ изъ Мала Азия отъ единъ прадѣдъ на тоя ученъ.

Отъ кога се е почнало обработването на сливата, не се знае. Знае се само, че въ 64 година до Р. Хр. въ Римъ е имало 11 вида сливи. Но разпространението ѝ въ Европа е станало въ врѣмето на кръстоноснитѣ походи. Тогава сж били прѣнесени и ренклодитѣ (видъ сливи), наречени на името на Клотилда (reine Claude), дъщеря на Людовика XII.

Ягодата, малината, бобонката, гроздето и пр. сж станали извѣстни по-късно. Въ XVIII вѣкъ става извѣстна виргинската ягода, донесена въ 1629 година въ Англия отъ скалиститѣ планини; отъ нея сетнѣ сж произлѣзли други видове: виктория, испанка и пр. Чилийската е била донесена въ Франция въ 1715 г. отъ Чили.

Бѣлото и червеното френско грозде сж били неизвѣстни на гърцитѣ и римлянитѣ. Съ обработването имъ сж захванали да се занимаватъ най-напрѣдъ въ Нормандия и Бретания, и то